

תת"ע 12997/08/16 - מדינת ישראל נגד בוריס אבזוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

2 פברואר 2017

תת"ע 12997-08-16 מדינת ישראל נ' בוריס אבזוב

בפני כב' השופט עופר נהרי

מאשימה:

מדינת ישראל

נגד

בוריס אבזוב

הנאשם:

הכרעת דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי הוא נהג במכונית בצומת הרחובות יגאל אלון והפלמ"ח בתל אביב וכי בהתקרבו עם מכוניתו למעבר חציה לא איפשר הוא עפ"י הטענה להולכת רגל שחצתה במעבר החציה להשלים את החציה בבטחה וזאת בניגוד לתקנה 67(א) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה שהתקיימה הכיר הנאשם בעובדת נהיגתו במקום ובזמן וכן בעובדת קיום מעבר החציה במקום, אך כפר בביצוע העבירה.

לאור הכפירה נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר אלכסנדר גילגורט (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר בוריס אבזוב (ע.ה.1).

הצדדים סיכמו בעל פה.

לאחר מתן הדעת לעדויות, לראיה שהוגשה, ולסיכומי הצדדים, וכן אף בהילקח בחשבון שעדות תביעה יחידה מטעם התביעה מצויה בפני, מסקנתי היא שהתביעה עמדה כנדרש בנטל ההוכחה בתיק זה וכי לפיכך דין הנאשם להרשעה בעבירה שיוחסה לו.

ואלה הם נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

לא מצאתי כי נסתר שלשטר היה שדה ראייה פתוח ותצפית קרובה וטובה אל עבר כל הדרוש לאכיפה ובכלל זה אל מעבר החציה הספציפי שבו התרחש האירוע בצומת הרחובות הפלמ"ח ויגאל אלון.

גם לא מצאתי כי נסתר שהשוטר שמר על קשר עין רצוף עד לעיכובו של הנאשם.

השוטר ערך דו"ח מפורט מאד אשר מן הפרטים המרובים והספציפיים המצויים בו (לרבות למשל הפרט עד לאיזה פס במעבר החציה הנ"ל הגיעה הולכת הרגל עת שנאלצה להאט את קצב הליכתה ואף לעצור את הליכתה לנוכח רכבו של הנאשם; ולרבות גם הפרט של אופן תנועת רכבו של הנאשם כאשר תחילה אמנם האט אך לאחר מכן לפתע האיץ אגב קיפוח זכות הולכת הרגל במעבר החציה; לרבות גם הפרט של נסיעתו של רכב הנאשם בנתיב הימני, ופרטים נוספים כמצוי בנסיבות שרשם השוטר בדו"ח) ניתן ללמוד שהשוטר היה מרוכז במתרחש, ראה את מהלכי הנאשם עם מכוניתו ומהלכי הולכת הרגל על מעבר החציה, וכי תצפיתו לעבר כל הדרוש היתה תצפית ראויה כאמור.

לציין אגב, מבחינת איכות התצפית, כי האירוע גם התרחש באור יום.

אינני סבור כי היו לשוטר ענין או יכולת להמציא כביכול את כל הפרטים הספציפיים המצויים בנסיבות הארוע בדו"ח, מהרהורי ליבו כביכול.

אף אין לי יסוד לחשוב - בהינתן התרשמותי מהעדויות ומתוכן החקירה הנגדית שניהל הנאשם אל מול השוטר בבית המשפט - כי השוטר נקלע כביכול לטעות בהבחנה או בזיהוי.

בכל הכבוד, גם תגובתו הספונטנית של הנאשם על אתר (" אני האטתי ואזחשבתי שהיא חצתה, אני ממחר לעבודה" .) היא תגובה אשר למעשה תומכת בפרטי גירסתו של השוטר, שכן בתגובה זו של הנאשם עצמו מוזכרת הולכת רגל (להבדיל למשל מהולך רגל או הולכי רגל ברבים) .

בתגובה הנ"ל של הנאשם שניתנה על אתר גם מוזכרת ע"י הנאשם האטה שלו, ואכן, כזכור, השוטר ציין בדו"ח דבר האטה של הנאשם ואח"כ המשך נסיעה אגב קיפוח הזכות.

בתגובה הנ"ל של הנאשם שניתנה על אתר גם מוזכר ע"י הנאשם כי הוא מיהר לעבודה, והנה, גם בבית המשפט אישר הנאשם כי הוא מיהר לעבודה וזאת לדבריו כי הבוס שלו

" עושה לו צרות" כשהוא מאחר לעבודה.

הנה כי כן, התגובה של הנאשם על אתר נרשמה ע"י השוטר באופן אובייקטיבי והיא הולמת את האירוע שעליו מדבר השוטר (להבדיל מכל אירוע אחר בכל צומת אחר) .

הנאשם טען בבית המשפט כי תגובתו הנ"ל באה כי סבר שהשוטר מתכוון למעבר חציה בצומת אחר וכי באם, כך לשיטת הנאשם, האירוע היה בצומת הרחובות הפלמ"ח יגאל אלון, אזי, לגבי אירוע שכזה בצומת הנ"ל (ציטוט): " אני לא זוכר בכלל דבר כזה" . (ראה עמ' 4 שורות 10-11 לעדות הנאשם בבית המשפט).

ובכן, כאמור, לא מצאתי כי נסתר שהאירוע התרחש בצומת הנקוב בכתב האישום (הפלמ"ח - יגאל אלון) ולא מצאתי כי

עלה בידי הנאשם לסתור את פרטי ההתרחשות כפי שנצפתה, נרשמה, ותוארה ע"י השוטר.

לאחר כל אלה מורשע הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ו' אדר תשע"ז, 2 פברואר 2017, במעמד הצדדים.

חתימה

קלדנית: א.כ.